

Третьому апеляційному адміністративному суду
49005, вулиця Василя Жуковського, 23, Дніпро,
Дніпропетровська область, 49000
Телефон: 056 740 1935

Позивач: Іванов Віталій Владиславович,
громадянин російської федерації 26.01.1976р.н., ІПН
2778425954, зареєстроване місце проживання 52200, м.
Жовті Води, Дніпропетровська обл., вул. Маяковського,
б. 119, кв. 84, засоби зв'язку
тел. (097)9307091,
(066)7372623 ел. пошти не
має

Відповідач: Головне
управління Державної
міграційної служби України в Дніпропетровській
області в особі Жовтоводського відділу Головного
управління Державної міграційної служби України в
Дніпропетровській області код ЄДРПОУ 37806243,
адреса: Дніпропетровська область, м. Жовті Води, вул.
Горького, буд. 12 т. (05652) 3-27-67, 3-20-05, електронна
адреса не відома

рішення, що оскаржується
Справа №176/370/23 рішення
Жовтоводського міського суду
Дніпропетровської області від 10 травня 2023 року
по справі за адміністративним позовом
Жовтоводського відділу Головного управління
Державної міграційної служби України в
Дніпропетровській області до Іванова Віталія
Владиславовича про примусове видворення за межі
України громадянина російської федерації

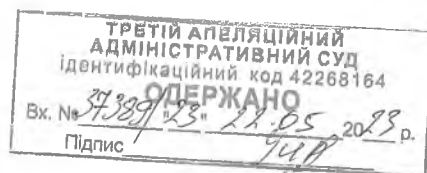
АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА

Рішенням Жовтоводського міського суду Дніпропетровської області від 10 травня 2023 року мене було примусово видворено за межі України.

Вищезазначене рішення суду першої інстанції мотивовано тим, що я, отримавши рішення Жовтоводського сектору Головного управління ДМС України в Дніпропетровській області про примусове повернення до країни походження або третьої країни у строк до 23 грудня 2022 року та скориставшись правом оскарження рішення про примусове повернення до теперішнього часу не виконав без поважних причин дане рішення, не залишив територію України, чим порушив вимоги чинного законодавства України, дотримання яких є моїм обов'язком в силу ч. 3 ст. 3 ЗУ «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Однак, вважаю, що судом першої інстанції не надано належної оцінки обставинам справи та нормам чинного законодавства, що призвело до прийняття необґрунтованого протиправного рішення.

852/7854/23

Так, з 2017 року я проживаю на території України. Моє проживання на території України було цілком легальним. 15.04.2017 року я уклав шлюб з громадянкою України Івановою І.М., а 21.05.2021 року я отримав посвідку на тимчасове проживання в Україні строком дії до 19.05.2022 року. Також, я маю українську картку платника податків та ідентифікаційний код, маю зареєстроване у встановленому законом порядку місце проживання за адресою: Дніпропетровська область, м. Жовті Води, вул. Маяковського, 119 кв. 84. Крім того, я з 2017 року був офіційно працевлаштований у ТОВ «Гарант МЕТИЗ ІНВЕСТ» отримував заробітну плату та був платником податків у бюджет України. Звільнений з підприємства я був лише після винесення відповідачем оскаржуваного мною рішення про примусове повернення до країни походження або третьої країни і саме з цих підстав, за відсутності такого рішення я продовжував би і надалі працювати.

Однак, строк дії мого закордонного паспорту, за яким я перетнув кордон закінчувався 16.06.2021 року та я у липні 2021 року звернувся до консульства росії у м. Харкові, оскільки з-за карантину та своєї роботи не міг виїхати до росії, із заявою про заміну мені закордонного паспорта. У зв'язку із запровадженням карантинних заходів щодо попередження коронавірусної хвороби, оформлення мого закордонного паспорту затягнулось до березня 2022 року, саме 30 березня 2022 року тоді мені треба було їхати до м. Харкова за паспортом. Копію нагадування яка підтверджує це я долучаю до апеляційної скарги.

При цьому працівники ДМС пояснили мені, що без нового закордонного паспорту я не зможу продовжити термін перебування в Україні. Однак, у березні місяці я не зміг отримати новий закордонний паспорт, так як консульство росії зачинилось у зв'язку із загальновідомими подіями, які почались в Україні 24 лютого 2022 року та введенням по всій території України воєнного стану.

19 травня 2022 року я з'явився до Жовтоводського сектору ГУ ДМС України в Дніпропетровській області, написав пояснення щодо неможливості отримання нового закордонного паспорту та був притягнутий до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 203 КУпАП. Після сплати штрафу за даним правопорушенням мені було роз'яснено, що я можу продовжувати проживати на території України незважаючи на те, що строк дії тимчасового посвідчення скінчився, оскільки я перебуваю у шлюбі з громадянкою України та я і продовжував проживати, працювати та сплачувати податки до бюджету України.

06 жовтня 2022 року мій шлюб з Івановою І.М. було розірвано та після набрання чинності даного рішення, до мене на роботу завітали працівники поліції, забрали мене до відділку поліції для перевірки документів та доставили мене до відділу ГУ ДМС, де мене знову було притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 203 КУпАП і після сплати мною штрафу у мене було вилучено тимчасове посвідчення та вручено оскаржувану постанову. З-за цієї постанови я втратив роботу та єдиний дохід. При цьому, я пояснював, що не бажаю повертатись до країни, яку я вважаю чужою, агресивною, однак мені не було ні роз'яснено, ні запропоновано ніякої альтернативи, щоб залишитись незважаючи на те, що мій теперішній статус нелегального перебування на території України виник не з моєї вини.

Незважаючи на мої доводи, 26.11.2022 року Жовтоводським сектором Головного управління ДМС України в Дніпропетровській області відносно мене було прийнято рішення №8/1223 про примусове повернення до країни походження, або третьої країни у термін до 23.12.2022 року.

Я скористався наданим мені правом та оскаржив дане рішення до Жовтоводського міського суду Дніпропетровської області, однак суд, своїм рішенням від 01.02.2023 року у задоволенні мого позову було відмовлено. Постановою Третього Апеляційного адміністративного суду від 19.04.2023 року рішення Жовтоводського міського суду Дніпропетровської області від 01.02.2023 року було залишено без змін.

Незважаючи на вищеописані події з 28 лютого 2023 року у провадженні Жовтоводського міського суду вже перебувала дана справа. Позивач навіть не став

чекати набрання законної сили рішенням Жовтководського міського суду від 01.02.2023 року про моє примусове повернення та вже подав до суду позов про моє примусове видворення, фактично позбавивши мене, як права на оскарження даного рішення так і права добровільно виконати припис про примусове повернення, після вичерпання мною усіх можливостей щодо його оскарження.

Суду першої інстанції, який навіть не визначив мені терміну на подачу відзиву на позов я подав письмові пояснення у яких повідомив, що маю намір подати Касаційну скаргу, на рішення суду від 01.02.2023 року по справі №176/2456/22, оскільки суд Апеляційної інстанції роз'яснив мені про наявність такого права. Однак, приймаючи оскаржуване рішення про видворення суд, у своєму рішенні визначив, що не приймає цей довод до уваги, **оскільки Верховним судом не буде прийнята моя касаційна скарга**, тобто заздалегідь вирішив долю моєї касаційної скарги за суд Касаційної інстанції, що є неприпустимим та неетичним.

З аналізу приписів статей 26 і 30 Закону № 3773-VI висновується, що примусове видворення з України іноземця на підставі винесеної постанови адміністративного суду застосовується, якщо рішення компетентного органу про примусове повернення не виконано іноземцем в установлений строк без поважних причин або якщо є обґрунтовані підстави вважати, що останній ухилятиметься від виконання такого рішення.

Таким чином, примусовому видворенню іноземця чи особи без громадянства повинні передувати дві обставини: перша - прийняття рішення відповідним компетентним органом про примусове повернення; друга - **ухилення від виїзду після прийняття рішення про повернення або наявність обґрунтованих підстав вважати, що іноземець або особа без громадянства ухилятимуться від виконання такого рішення.**

Відтак, для прийняття обґрунтованої постанови про примусове видворення відповідача, необхідно доведення позивачем факту ухилення від виїзду після прийняття рішення про повернення або наявності обґрунтованих підстав вважати, що іноземець або особа без громадянства ухилятимуться від виконання такого рішення.

Однак, я ніяким чином не маю наміру ухилятись від виконання рішення позивача від 26.11.2022 року про примусове повернення. Я лише використовую всі надані мені законодавством України засоби, щодо оскарження даного рішення, вважаючи його незаконним та необґрунтованим незважаючи на прийняті рішення судами двох інстанцій.

Вважаю, що даний позов подано позивачем **передчасно, що не було взято до уваги судом першої інстанції при прийнятті оскаржуваного рішення.**

Хочу наголосити на тому, що незважаючи на те, що рішення Жовтководського міського суду Дніпропетровської області від 01.02.2023 року по справі №176/2456/22 набрало законної сили, прийняттям рішення про видворення мене за межі України по цій справі, суд позбавить мене можливості в добровільному порядку, після вичерпання всіх можливих заходів оскарження прийнятого позивачем рішення, виконати рішення позивача про примусове повернення та покинути територію України добровільно, а також знаходитись на території України, вразі можливого скасування Верховним судом рішення першої та апеляційної інстанції по справі № 176/2456/22.

Тож у позивача на даний час немає жодних підстав вважати мою поведінку ухиленням від виконання рішення про примусове повернення, оскільки я нікуди не тікаю, проживаю за місцем своєї реєстрації, з'являюсь до Жовтководського міського відділу ДМС на усі виклики та намагаюсь використати усі надані мені законодавством України можливості і надалі проживати на її території та у послідууючому стати її громадянином.

Враховуючи сукупність викладених обставин, вважаю, що оскаржуване рішення відповідача носить протиправний характер і підлягає скасуванню, так само як і рішення суду першої інстанції, яке ухвалене з неправильним застосуванням норм матеріального права.

Відповідно до ч. 5 ст. 288 КАС України за подання до адміністративного суду позовних заяв та апеляційних скарг у справах визначених цією статтею, судовий збір не сплачується.

Керуючись ст.ст. 243, 317, 322 Кодексу адміністративного судочинства України суд, -

ПРОШУ СУД :

Рішення Жовтоводського міського суду Дніпропетровської області від 10 травня 2023 року в адміністративній справі № 176/370/23, скасувати та ухвалити нове рішення, яким відмовити у задоволенні позову Жовтоводського відділу Головного управління Державної міграційної служби України в Дніпропетровській області до Іванова Віталія

Владиславовича про примусове видворення за межі України громадянина російської федерації.

Додаток: копія апеляційної скарги для відповідача.

Ксерокопія повного тексту рішення суду по справі №176/370/23.

«15» 05 2023

Іванов В.В.